

støttet Regeringen, den Gang Lovforslaget førtes frem. De Herrer syntes lige saa lidt om Regeringens Forslag, af Grunde, som de havde, som jeg syntes om det af de Grunde, jeg allerede delvis har antydet i Dag. Jeg skal komme nærmere tilbage hertil, naar den følgende Sag paa Dagsordenen, det af det ærede Medlem for Ringkøbing (S. C. Christensen) indbragte „Forslag til Lov om Arbejdernes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde“ kommer til Forhandling.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

S. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbejdernes Forsørgelseskrav efter Ulykkestilfælde.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2913 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Forslagsstilleren (S. C. Christensen): Jeg tror, at alle ærede Medlemmer her i Salen ville give mig Ret i, at det Omraade, vi her have til Forhandling i Dag, er et betydningsfuldt og stort Omraade, og jeg tror ogsaa, at man har sunnet mærke det paa den Forhandling, der allerede har fundet Sted angaaende det Lovforslag, om hvilket vi nys besluttede at nedsætte et Udvalg. Det er et stort Omraade, for saa vidt det omhandler den Maade, hvorpaa man kan komme Arbejderne til Hjælp i deres tunge Kamp for Udkommet her i Livet. Hele Lovgivningsarbejdet eller en stor Del deraf, som har fundet Sted i de senere Aar, er netop gaaet ud paa at lette Arbejderne denne Kamp. Albedomsunderstøttelsesloven og Sygeforsikringsloven ere to Love, som ere gaaede ud fra det Princip, at man skulde komme

Arbejderne til Hjælp. Der blev, den Gang vi vedtog disse Love, ført Strid om, hvorvidt det var den rette Maade at gaa frem paa, men der kan ikke strides om, at disse Love, gik ud fra det Princip, at man skulde komme Arbejderne til Hjælp i Kampen for Udkommet. Naar vi nu her komme til at forhandle om Ulykkesforsikring eller Forsørgelseskrav for Arbejdere, der komme til Skade under Arbejdet, gaa vi ogsaa ud fra det Princip, fra den Tanke, at det gælder om saa meget som muligt at lette Arbejderne deres Kamp for Udkommet, og naar vi gaa ud derfra, bygge vi egentlig paa de Bestræbelser, der gøre sig gældende ude i Livet. Dette bør Lovgivningsarbejdet ogsaa altid gøre, og vi bygge paa de Bestræbelser, der gøre sig gældende ude i Livet, naar vi begynde at lovgive paa dette Omraade. Vi vide jo alle, at Staten allerede tager sig af sine Arbejdere, giver dem Understøttelse eller Pension, kan man vel kalde det, naar de komme til Skade under Arbejdet. Naar vi behandle Finantslovsforslaget, møde vi en hel Række Understøttelser under de forskellige Ministerier netop til Arbejdere. Navnlige lægge vi hvert Aar, naar vi have Finantslovens § 23 til Forhandling, Mærke til, at der paa den findes en hel Række Understøttelser til Arbejdere paa Bærstet, som ere komne til Skade under Arbejdet. Men ikke alene Staten tager sig paa at forsørge eller støtte de Arbejdere, som komme til Skade under deres Arbejde; ogsaa hos private Arbejdsgivere gør den Bestræbelse sig gældende at komme Arbejderne til Hjælp, og navnlig i de senere Aar har man mærket meget til, at Arbejdsgiverne søge at støtte de Arbejdere, der arbejde paa deres Arbejdsplads, naar Ulykkestilfælde er indtruffet. Flere Arbejdsgivere have søgt at sikre deres Arbejdere derved, at de have forsikret dem i Forsikringskasseler. Men Bestræbelserne for at komme forulykkede til Hjælp gaa endnu videre ud i Livet. Hver Gang der er indtruffet et større Ulykkestilfælde, sætter den private Godgørenhed sig i Bevægelse; der indsamles Bidrag til disse forulykkede Mennesker for at lindre dem Kampen for Udkommet, som er blevet endnu vanskeligere ved det indtrufne Ulykkestilfælde. Jeg skal saaledes blot minde om, at der for et Par Aar siden var en stærk Bevægelse i vort Folk for at indsamle til forulykkedes efterladte. Det var i November 1893, da den store Ulykke fandt Sted paa Beskiftens, ved Harbøre. Der viste det sig, at den private Godgørenhed i meget stort Omfang traadte til, men det er lige saa sikkert, at hvor stærkt den private Godgørenhed end træder til, hvor human og rigtig en Følelse